

±1910. Interieur traditioneel Marker huisje.

Tot de aanleg van de Afsluitdijk leeft de bevolking van Marken voornamelijk van de visserij. Op het kleine eiland in de Zuiderzee is nauwelijks ruimte voor land- en tuinbouw waardoor de mannen lange tijd op zee doorbrengen. De achtergebleven vrouwen kunnen daarom veel tijd besteden aan het vervaardigen van authentieke kledingstukken. Voor bijna elke gelegenheid is er een aangepast kostuum. In 1957 komt een verbinding met het vaste land en komt het toerisme op gang waarbij de dracht een kleurrijk onderdeel vormt.

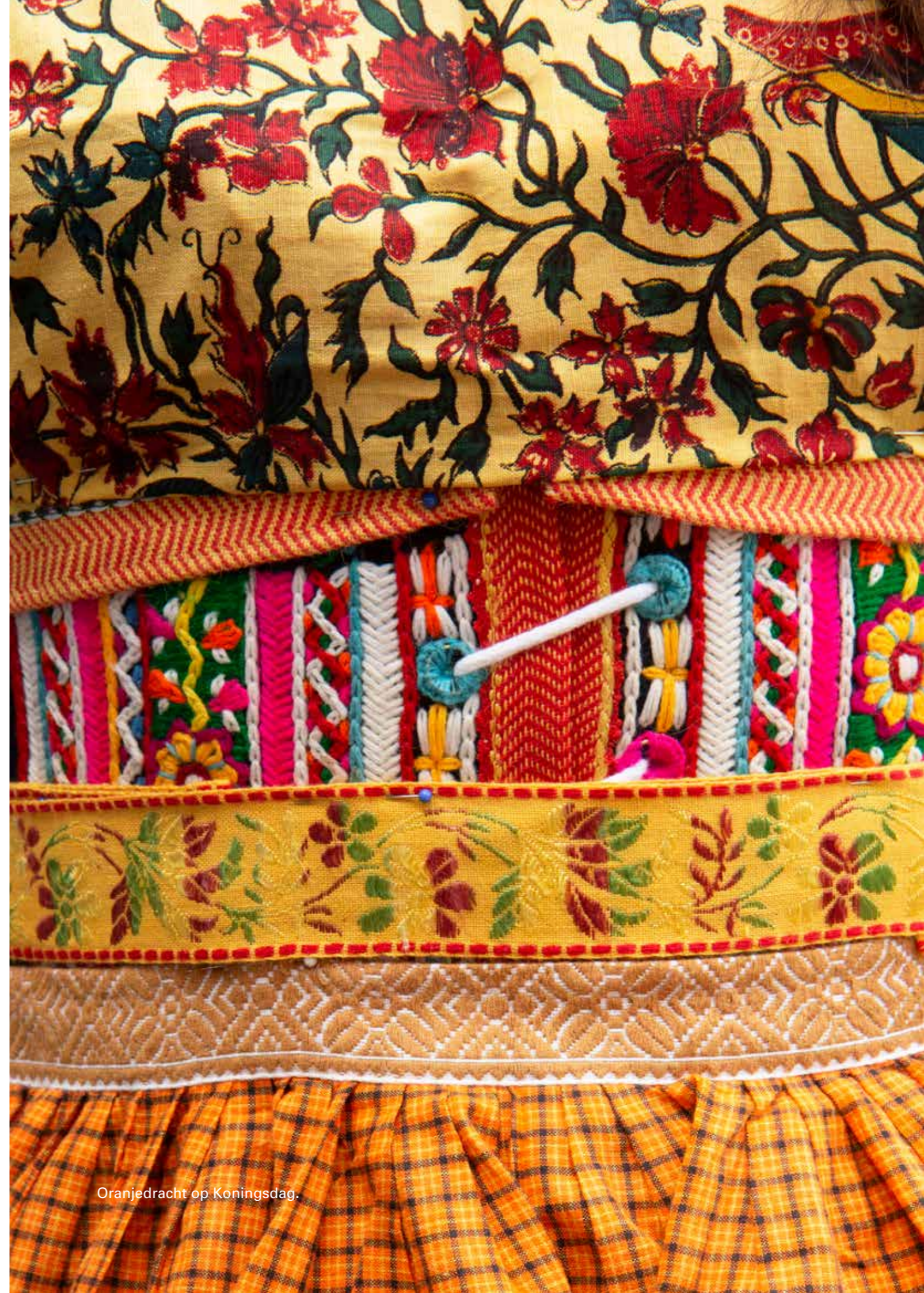
Vrouwendracht

De dagelijkse dracht bestaat uit een onderhemd waarvan de verticaal gestreepte mouwen zichtbaar blijven. Over de mouwen worden, van elleboog tot pols, ter bescherming steekmouwen gedragen. Hierover komt een geborduurd hesje 'middelde of middeltje', aan de voorzijde voorzien van gaatjes waardoor een veter geregen wordt. Vaak zijn de middeldes versierd met bloemmotieven. Over het middelde komt een kort mouwloos jasje de 'voorpanden'. De voorzijde is met een plantenkleurstof rood geverfd terwijl de achterzijde van donkere zijde is samengesteld. Tot onder de hals wordt over de voorpanden een vierkante katoenen doek de 'bauw' met spelden vastgezet. De bauw is een kleurrijke, met bloemmotieven bedrukte stof 'sits' die door VOC-schepen vanaf de 17de eeuw worden meegenomen uit India. De vrijwel onzichtbare onderrok is gemaakt van kleurige katoen. De zwarte bovenrok is aan de rechterzijde voorzien van een verticale

opening waardoor een losse zak bereikbaar wordt. Hierin wordt onder andere muntgeld, sleutels en een zakdoek meegenomen. Binnenshuis wordt over de bovenrok een wit schort gedragen terwijl buitenshuis een blauw schort 'kerkeblauwtje' gangbaar is. Voor kerkbezoek wordt om de hals een driehoekig doekje gebonden met aan de achterzijde ingestreken vouwen. In de punt hangen geknoopte kwastjes 'akertjes'. De traditionele haardracht voor volwassen vrouwen bestaat uit lange pijpenkrullen en een recht naar voren staande pony die met suikerwater in de juiste vorm wordt gehouden. Aan de achterzijde mocht het haar niet onder de muts zichtbaar zijn zodat het haar in de nek hoog werd opgeschoren. Sinds 1960 dragen de vrouwen een op het hoofdhaar gespeld bescheiden mutsje gemaakt van Brussels kant, rode baai, batist, sits en zijde.

Mannendracht

De dagelijkse kleding van de mannen is gebaseerd op werken in de visserij. Een wijde broek van zwarte wol reikt tot kniehoogte. Boven de broek een hemd met daarover een brede band rode stof, vaak van wol, die de onderrug en buik warm houdt en steun geeft de 'gezondheid'. De gezondheid wordt meestal onder een korte boezeroen gedragen, waardoor tussen boezeroen en broekband een stukje rode baai zichtbaar blijft. Naast de geborduurde knoopsgaten zijn bovenaan de initialen van de drager zichtbaar. Om de hals een bontgeruit doekje.

Oranjedracht op Koningsdag.

Oranjedracht op Koningsdag.

Oranjedracht op Koningsdag.

Oranjedracht op Koningsdag.

Oranjedracht op Koningsdag.

Oranjedracht op Koningsdag.

Oranjedracht op Koningsdag.

Oranjedracht op Koningsdag.

Oranjedracht op Koningsdag.

Pinkster- en bruiloftsdracht.

Oranjedracht op Koningsdag.

Bruiloftskleding.

Oranjedracht op Koningsdag.

Kleding voor Koningsdag en muziekvereniging.

Meisjesklompen 'rozenulften' ±1950.

Lichtste rouw.

Donkere rouw (links) en lichte rouw.

Trouwdracht 16de eeuw.

Bruid ter kerke 18de eeuw.

Trouwdracht bruidegom 19de eeuw.

Bruiloftsgast 19de eeuw.

Ondertrouwdracht rode bruid ±1950.

Bruiloftsgasten tijdens ijsbruiloft.

Jongen en meisje in bruiloftsgastendracht 19de eeuw.

Bruiloftsgast met hoge hoed.

Bruiloftsgasten.

Voorkant rijglif.

Voorkant rijglif.

Doekje met rood voor bruid.

Rijglif met 7 rozen en wit bruidsdoekje 19de eeuw.

Geborduurde achterband met initialen.

Achterzijde voorpanden en rijglif.